

## Psalm 104.

In maart hebben we de gebedsdag voor gewas en arbeid.

Waarom slaan we psalm 104 op?

Lees maar mee. Lees het liefst de hele psalm.

Het valt op dat deze psalm met een loflied begint.

Je kunt wel zeggen dat de psalmist het uitjubelt.

Er zijn geen woorden genoeg om de grootheid van God te vertellen.

Van God, de schepper van hemel en aarde.

Psalm 19 zegt het zo mooi: 'Een taal zonder woorden.'

We kennen allemaal wel het refrein uit genesis:

É n God zag al es ~~wat~~ hij ge ~~maakt~~ had  
en zie het was zeer goed.'

Het **was**, zeer goed. Niet meer het **is**.

Want wat hebben wij er een puinhoop van gemaakt, van die prachtige schepping.

Psalm 104 laat ons zien dat God gelukkig zijn handen niet heeft afgetrokken van alles wat Hij maakte.

Nog zorgt Hij voor zijn ongehoorzame, zelfgenoegzame kinderen.

Zijn zorg gaat uit naar mens en dier.

Zij allen krijgen van Hem wat nodig is.

Geen wonder dat de psalm ook met een lofzang eindigt.

Opvallend is het dat hier meer over de cosmos gesproken wordt dan over mens en dier.

Geloof maar als Gods hart nog zo uitgaat naar deze, door ons bedorven aarde,  
dan zeker naar mens en dier. Naar alle levende wezens.

Naar ons ,die met elkaar de schuld dragen van het zo bedorven milieu.

Naar ons, die menen alles in de hand te hebben.

Alles? Ook de tsunami.? Ook het losbarsten van de vulkanen?

En wat moeten wij met een steeds meer opwarmende aarde.?

Het smelten van sneeuw en ijs, zodat de rivieren het water niet meer kunnen verwerken?

In vers 23 lezen we dat de mens uitgaat naar zijn werk.

Net zoals vandaag nog.

Maar met de werklozen weten we geen raad.

Ook de bestuurders van deze wereld niet.

Lees dan vers 27 nog eens.

Zij allen wachten op U

en voor ons doet Hij zijn hand wijd open!

Hij deelt uit aan zijn kinderen, niet matig, maar rijk en royaal.

Zoals vroeger in de woestijn, waar het manna regende.

Waar de rotsen water gaven. Vogels neerstreken voor vlees.

De dieren wachten mee op de open hand van God.

Ook zij worden verzadigd.

Is dat niet om blij en dankbaar voor te zijn.

Ook Nederland kent de luxe van goed eten en drinken.

Maar hoe brengen we deze psalm over naar bijv. Afrika?

Wij helpen met geld en goed. Maar het is een druppel op een gloeiende plaat.

Hierin begrijpen wij de weg van God niet.

Maar Job begreep zijn Schepper ook niet. Toch hield hij vast aan Gods trouw.

Biddag voor gewas en arbeid.

Een zegen vragen over ons werk en de vruchten van de aarde.

Laten wij dat niet vergeten. Tegelijk mogen we het in vol vertrouwen doen.

Laat ons bidden niet alleen zijn voor eigen land en mensen.

Laten we bidden voor heel deze wereld met lk al haar nood.

Laten we ook bidden voor terugkeer van zoveel dwaalwegen.

Laten we ook de Geest vragen om met ons mee te bidden.

Ons gebed te heiligen voor Gods troon.

Wij hebben ons hier zo goed gesetteld. En voelen ons hier zo goed thuis.

Ook voor ons geldt wat te lezen staat in psalm 127: zo de Here de stad niet bouwt helpt ons werken en zwoegen niet.

Laten we meebidden met het volmaakte gebed:

'Geef ons heden ons dagelijks brood.'

Laten we het einde van psalm 104 meezingen naar deze berijming:

'Loof, halleluja, loof, mijn ziel de Here,

alles in allen zal Hij triomferen'